

DZIENNIK URZĘDOWY

obwodu Jędrzejowskiego.

Nr 33.

Jędrzejów, dnia 30. października 1916.

1.

W sprawie klasyfikacji środków przewozowych.

Wojskowe Jenerałgubernatorstwo dla c. i k. obszaru okupowanego zarządziło, na podstawie § 8. rozporządzenia c. i k. Najwyższego Wo-

dza armii z 22. grudnia 1915 dotyczącego poboru środków przewozowych do celów wojskowych, klasyfikację zgłoszonych środków przewozowych obwodu Jędrzejowskiego.

Środki przewozowe gminy

1) Jędrzejów	będą klasyfikowane	dnia 13. listopada	b. r.	w Jędrzejowie
2) Przysław	"	"	14.	"
3) Raków	"	"	15.	"
4) Sobków	"	"	16.	w Sobkowie
5) Brzegi	"	"	17.	"
6) Mierzwin	"	"	18. i 20	w Motkowicach
7) Wodzisław	"	"	21.	w Wodzisławiu
8) Nawarzyce	"	"	22.	"
9) Sędziszów	"	"	23.	w Sędziszowie
10) Mstyczów	"	"	24.	"
11) Nagłowice	"	"	25.	w Oksie
12) Węgleszyn	"	"	27.	"
13) Złotniki	"	"	28.	w Małogoszczu
14) Małogoszcz	"	"	29.	"

Klasyfikacja rozpoczyna się o godz. 8. rano

Każdy właściciel środków przewozowych ma przedstawić lub zarządzić przedstawienie swych środków przewozowych komisji, pojedynczo zwykłym sposobem ich użycia t. j. konie wierzchowe i zwierzęta juczne okiełzane i osiodłane przyprowadzić pojedynczo, wozy wszelkiego rodzaju zaprzężnięte zwierzętami pociągowymi w uprząży, wozy zaś pozostałe ponad liczbą posiadanych zwierząt pociągowych złączyć z zaprzężniętymi. Posiadane przybory zapasowe do konnej jazdy i uprząż pociągową należy załadować na wozy. Wozy motorowe o ile możliwości sposobem ich ruchu zresztą w odpowiedni sposób. Zwierzęta pozostałe po zaprzężnięciu wozów należy z posiadaną ewentualnie uprząż pociągową a psy zaopatrzone w kaganiec, przyprowadzić pojedynczo lub parami.

Właściele środków przewozowych, którzy posiadają wozy a nie mają zwierząt pociągowych, przedstawiają je według wskazówek naczelnika gminy, (wójta, sołtysa) przyczepione do zaprzężniętych wozów innych właścicieli środków przewozowych tej samej miejscowości.

Na środki przewozowe uznane przez komisję za zdolne względnie możliwe do użycia i ich przynależności otrzymuje właściciel kartę wcielenia, którą tenże winien przyjąć i starannie przechowywać.

Dalsze zobowiązania, wypływające z przyjęcia karty wcielenia, zawiera przyległe do nich pouczenie.

Właściele środków przewozowych, którzy nie stosują się do powyższych postanowień, będą karani w myśl § 23 rozporządzenia c. i k. Najwyższego Wodza armii—o ile czyn nie podlega surowszej karze — grzywną do 3000 Koron lub aresztem do 3 miesięcy, ewentualnie obok grzywny aresztem do jednego miesiąca.

2.

Klasyfikacja koni.

W uzupełnieniu rozp. c. i k. Nacz. Wodza armii z 22. grudnia 1915 № 48, ogłoszonego w Dz, urząd, Nr, 31 punkt 2 w sprawie poboru środków przewozowych dla celów wojskowych zarządzam co następuje:

a) Wyjątkowo do tegorocznej klasyfikacji koni muszą być doprowadzone również konie które w § 10 od punktów do 1—6 mają prawo zwolnienia, celem wypalenia znaku klasyfikacyjnego,

b) Konie, które z powodu choroby lub

niebezpieczeństwa zawleczenia zarazy nie można lub nie wolno wyprowadzać ze stajni, będą musiały być doprowadzone po wyzdrowieniu do dodatkowej klasyfikacji, której termin zostanie później oznaczony,

c) Konie, które po ukończeniu klasyfikacji i klasyfikacji dodatkowej, nie będą miały znaku wypalonego na pośladku, ulegną zajęciu bez odszkodowania,

d) Ktoby usiłował podrobić znak klasyfikacyjny lub u kogo by znaleziono żelazko do wypalenia tych znaków będzie karany sądownie za fałszowanie dokumentów publicznych.

e) Od tego zarządzenia zwolnione są konie rządowe, oficerów i konie osób należących do Zarządu wojskowego,

E. № 15128 ex 916.

3.

Dalsze przyjęcie tutejszych cywilnych mieszkańców, dobrowolnie się zgłaszających do pomocniczej straży skarbowej.

C. i k. Naczelną Komendę armii rozporządzeniem do l. 66390/16 zezwoliła na dalsze przyjęcie dobrowolnie się zgłaszających mieszkańców okupowanego obszaru do pomocniczej służby przy straży skarbowej po poprzednim wyszkoleniu przy c. i k. Komendzie straży skarbowej Jenerałgubernatorstwa wojskowego w Lublinie.

Warunki przyjęcia

obok fizycznego uzdolnienia są następujące:

a) zupełne opanowanie języka polskiego w słowie i piśmie (ci, którzy władają także językiem niemieckim, będą mieć pierwszeństwo);

b) inteligencją odpowiadająca wykonywać się mającej służbie;

c) nieposzlakowane dotychczasowe życie;

d) wiek ponad 18 do najwyżej 32 lat;

e) posiadanie ciepłego przykrycia, dobrego ciepłego odzienia, jak również obuwia i bielizny, które to przedmioty należy z sobą przynieść;

f) w końcu zobowiązanie się za pomocą własnoręcznie napisanego i podpisanego rewersu do służby trwającej przynajmniej 2 lata i do poddania się przez ten czas wszystkim dyscyplinarnym i karnym postanowieniom, obowiązującym straż skarbową.

C. i k. Jeneralnegubernatorstwo wojskowe może jednak przyjętych każdego czasu, bez podania powodów, uwolnić ze służby.

Małoletni mają się okazać pisemnem zezwoleniem ojca (opiekuna), potwierdzonem przez Urząd gminny.

Przyjęci otrzymują następujące pobory:

- 1) Każdoczesny dodatek na utrzymanie (obecnie) dziennie . 3 K 90 h
- 2) Żołd dziennie . 2 K 74 h
- 3) Dodatek polowy . 2 K 20 h

płatne z góry co 10 dni.

Osobom tym jednak przy zamiejscowem pełnieniu służby nie będzie przyznana połowa dodatku na utrzymanie.

Oprócz tego otrzymują odzienie, a mianowicie: 1 płaszcz, 1 bluzę, 1 spodnie, 1 czapkę i 1 parę bucików.

Pisemne prośby wraz z potrzebnymi oryginalnymi dokumentami mają być przez starających się wniesione własnoręcznie w c. i k. Komendzie obwodowej. (Oddział skarbowy).

4.

Odkopywanie tłuszczu i kości.

Aby dostarczyć krajowi dostatecznej ilości tłuszczów dla celów technicznych zezwoliło c. i k. Jenerałgubernatorstwo wojskowe na odkopywanie padłych zwierząt właśnie celem uzyskania tłuszczów i kości. Czynność tę mogą przedsiębrać tylko osoby upoważnione przez Centralę surowców Jenerałgubernatorstwa. Właściciele gruntów na których kopanie będzie się odbywało, muszą zgodzić się na to bez żadnego odszkodowania, mają tylko prawo żądać, aby skopane doły zasypano i uporządkowano.

Kto bez legitymacyi wystawionej przez Centralę surowców Jenerałgubernatorstwa wydobywa zakopany tłuszcz lub kości, przenosi je, zatrzymuje w posiadaniu, lub też przerabia naraża się na karę, oprócz tego zaś zapasy takich materiałów będą bez odszkodowania zabrane.

Celem zaspokojenia niezbędnych wymagań co do tłuszczu i kości należy o każdym nadużyciu w tym względzie donieść c. i k. Komendzie obwodowej.

E. Nr. 14974 ex 16.

5.

Wyrób i sprzedaż chleba i pieczywa.

Rozporządzeniem c, i k, Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 13-go paździer-

nika 1916 Nr. 78. (Dz, rozp, Jenerałgubernatorstwa wojsk,) zarządzono,

Na podstawie §§ 7. i 8. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 11-go czerwca 1916 r., Nr. 61 Dzien. rozp. co następuje:

§ 1.

Do wyrobu chleba w sposób przemysłowy nie wolno używać mąki pszennej zarówno czystej, jak i zmieszanej z innymi gatunkami mąki.

§ 2.

Chleb może być wyrabiany w sposób przemysłowy tylko we formie bochenków lub kukielek, których waga wynosić ma najmniej 1. rosyjski funt.

Wypiek i sprzedaż małego pieczywa wszelkiego rodzaju (bułek, rogalków, bocheneczków i t. p.) jest zakazany.

Pod wyrobem w sposób przemysłowy rozumie wszelki się wyrób pieczywa w celu sprzedaży go osobom trzecim.

§ 3.

Komendy obwodowe upoważnia się do zezwalania na wyjątki od przepisów §§ 1. i 2. w pojedynczych na szczególniejsze uwzględnienie zasługujących wypadkach a zwłaszcza dla wypieku pieczywa w zakładach leczniczych, jak również dla celów dyetetycznych i religijnych.

§ 4.

Piekarze, handlarze i wogóle wszyscy trudniący się sprzedażą chleba obowiązani są wydawać kupującym także chleb krajany w kawałki.

§ 5.

Do przemysłowego wyrobu artykułów cukierniczych wszelkiego rodzaju wolno używać mąki pszennej lub żytniej w ilości nie przenoszącej 50% ogólnej wagi ciasta.

§ 6.

Wytwórcy i handlarze pieczywa i wyrobów cukierniczych, jak również przedsiębiorstwa gospodnio-szynkarskie wszelkiego rodzaju mogą podawać gościom pieczywo i wyroby cukiernicze tylko na żądanie lub zamówienie.

Ustawianie naczyń z tymi wytworami na stołach, lub też podawanie tych wyrobów

w naczyniach do dowolnego wyrobu jest zakazane.

§ 7.

Piekarze, cukiernicy oraz osoby trudniące się sprzedażą pieczywa i właściciele przedsiębiorstw gospodnio-szynkarskich wszelkiego rodzaju obowiązani są umieścić w swoim lokalu przemysłowym w miejscu dla każdego widocznym, odbitkę tego rozporządzenia.

§ 8.

Przekraczający niniejsze przepisy karany będzie po myśli rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 19-go sierpnia 1915 r., Nr. 30 Dzien. rozp. o karaniu przekroczeń policyjnych i o postępowaniu policyjno-karnem grzywną do 2000 K lub aresztem do 6-ciu miesięcy.

Prócz tego orzeczoną być może także utrata uprawnienia przemysłowego.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze nie zmienia postanowień dotyczących wyrobu chleba i pieczywa dla Zarządu wojskowego.

§ 10.

Komendy obwodowe obowiązane są czuwać nad wykonaniem tego rozporządzenia przez przeprowadzenie rewizji w lokalach przemysłowych i lokalach sprzedaży przedsiębiorstw trudniących się przerabianiem maki jakoteż przedsiębiorstw gospodnio szynkarskich.

§ 11.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

U w a g a !

do § 1. Maki wyborowej według § 4. (Dz. urz. Nr. 30 punkt 6 z ¹⁰/₁₀ 1916) nie wolno pod żadnym warunkiem sprzedawać ani piekarzom (cywilnym i wojskowym) ani też cukiernikom.

do § 2. Zakaz ten odnosi się również do restauracji, traktyerni, restauracji kolejowej, kawiarni, herbaciarni, szynków, handli i kramów towarów mieszanych w gospodach, mieszkaniach prywatnych przemysłowców i t. p. i to nie tylko w lokalach dla publiczności dostępnych ale nawet w tylnych lokalach i wyrobnicach.

Tak samo obowiązuje to rozporządzenie

hotele, zajazdy, gospody kolejowe, kantyny i pokrzepiarnie wojskowe.

do § 4. Podawanie chleba gościom i konsumentom (cywilnym i wojskowym) bodaj w najmniejszej ilości musi się odbywać tylko za kartą chlebową.

do § 5. Wypiekanie bułek, rogalki, precli, babek, strucli, jajeczników, przekładańców, tortów, pączków i tem podobnych pieczyw z chwilą ogłoszenia tego rozporządzenia musi ustać.

do § 9. Piekarze, którzy wypiekają chleb według postanowień dotyczących wyrobu chleba i pieczywa dla Zarządu wojskowego, winni są o tem donieść c. i k. Komendzie obwodowej przedkładając równocześnie odnośną pisemną umowę.

Tego rodzaju pieczywa sporządzonego według przepisów wojskowych, nie wolno sprzedawać ani osobom cywilnym ani też wojskowym.

Nieznajomością tych przepisów nie wolno się wymawiać, a przekraczający je będą surowo karane.

6.

Ograniczenie spożywania mięsa.

Rozporządzeniem c. i k. Jenerał - Gubernatora wojskowego z dnia 13-go października 1915 r. Nr. 79. Dz. rozp. Jenerałg. wojskowego zarządzono:

Na podstawie rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 11-go czerwca 1916 r., Dz. rozp. Nr. 61, § 8., oraz z dnia 8-go września 1916 r., Dz. rozp. Nr. 68, § 1. co następuje:

§ 1.

W obrębie całego Jenerał - Gubernatorstwa wojskowego zakazuje się sprzedaży, przyrządzania oraz spożywania surowego i przyrządzonego (gotowanego, pieczonego, marynowanego, wędzonego i t. p.) mięsa wołowego, cielęciny, wieprzowiny, baraniny, koziny, gęsiny, gęsi, kaczek i kur jak również jadalnych części wnętrzności tych zwierząt we wtorki, czwartki i soboty każdego tygodnia.

Zakaz ten obowiązuje też w prywatnych (domowych) kuchniach.

§ 2.

Rzeź wołów, cieląt, świń, baranów

i kóz jest dozwolona wyłącznie tylko w rzeźniach, które wyznacza Komenda obwodowa stosownie do ilości mieszkańców i z uwzględnieniem liczebnego stanu bydła i to oddzielnie od rzezi dla potrzeb wojskowych — w poniedziałki, środy i piątki każdego tygodnia. W inne dni tygodnia mają być rzeźnie zamknięte.

§ 3.

Komendy obwodowe mogą dozwalać wyjątków od przepisów § 1. niniejszego rozporządzenia w wypadkach na szczególne uwzględnienie zasługujących, zwłaszcza szpitalom.

§ 4.

Winni przekroczeń powyższych przepisów będą karani po myśli rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 19-go sierpnia 1915 r., Dz. rozp. Nr. 30 (o karaniu przekroczeń policyjnych i postępowaniu policyjno-karnem) grzywną do 2000 koron lub aresztem do 6-ciu miesięcy. Oprócz tego można orzec przepadek zwierząt na rzeź przeznaczonych wzgl. uzyskanego po ich zabiciu mięsa, które stanowiły powód postępowania karnego. Jeżeli wykroczenia dopuści się kupiec (rzeźnik), to można ponadto orzec odebranie mu uprawnienia przemysłowego.

§ 5.

Komendy obwodowe obowiązane są przez przeprowadzenie kontroli nawet i w mieszkaniach prywatnych czuwać nad wykonaniem tego rozporządzenia.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Uwaga!

do § 1. Pod nazwą „mięso“ należy rozumieć konserwy, wyroby masarskie, łącznie z szynkami i kiełbasami wszelkiego gatunku.

Przyrządzenie potraw, które częściowo składają się z mięsa również podpada zakazowi.

W dniach, w których sprzedaż mięsa i potraw mięsnych jest niedozwolona przemysłowcom i kupcom nie wolno ich wystawiać na stołach do dowolnego wyboru stronom.

Dotyczy to również wszystkich restauracji, szynków, hoteli, zajazdów, gospód kolejowych kantyn i pokrzepiarń wojskowych.

7.

Regulamin rzezi.

A.

Oдноśnie do rozporządzenia Jenerałgu-bernatorstwa wojskowego Nr. 85560/16 z dnia 23/10 916 zarządza się następujący porządek bicia zwierząt w rzeźniach tutejszego okręgu.

1) Rzeź wołów, cieląt, świń, baranów, kóz, jest dozwolona wyłącznie tylko w rzeźniach; w Jędrzejowie za zezwoleniem c. i k. Komendy obwodowej w innych miejscowościach za zezwoleniem c. i k. Żandarmeryi, króra ma w tym celu wystawić osobne certyfikaty.

2) Wszystkie zwierzęta przeznaczone na rzeź muszą być przed rzezią i po rzezi poddane oględzinom lekarza weterynaryjnego lub oglądacza zwierząt i mięsa wyznaczonego przez c. i k. Komendę obwodową.

3) Rzeź zwierząt odbywać się będzie w poniedziałki, środy i piątki każdego tygodnia od godz. 1—5 popoł. W inne dni tygodnia rzeźnie muszą być zamknięte.

4) Każde zwierzę przeznaczone na rzeź musi być zaopatrzone w paszport zwierzęcy—które to paszporty musi urzędujący lek. wet. lub oglądacz przechować i z końcem każdego miesiąca przedłożyć c. i k. Komendzie obwodowej.

5) Bicie po za godzinami urzędowymi jest dopuszczalne tylko w wyjątkowych wypadkach i to tylko za osobnem zezwoleniem c. i k. Komendy obwodowej a w innych miejscowościach c. i k. Żandarmeryi.

6) Zwierząt wprowadzonych w obręb rzeźni nie wolno wyprowadzać bez osobnego zezwolenia urzędującego lek, wet, lub oglądacza,

7) Z rzeźni nie wolno wywozić mięsa przed zaopatrzeniem go w pieczęcie, mięso nie opieczętowane będzie konfiskowane i niszczone.

8) Mięso przywożone z innej miejscowości musi być zaopatrzone certyfikatem wywozu i poddane w miejscu sprzedaży ponownym oględzinom lek. wet. lub oglądacza i zaopatrzone pieczęcią miejscowej rzeźni.

9) Wszelkie bicie zwierząt nawet dla własnego użytku muszą być uskutecznione w rzeźni i to za zezwoleniem wyżej wymienionych władz.

Przekroczenie tych zarządzeń będzie surowo karane.

B.

Pobory za użycie rzeźni i oględziny zwierząt bitych i mięsa.

1) Pobory za użycie rzeźni odnośnie do rozp. W. J. G. z d. 27/III 1916 L 3813/16 jakie ma pobierać gmina, dzierżawca lub właściciel nie mają przewyższać 2. K od sztuki, a to od bydła rogatego, świni po 2 K a od cieląt, owiec, kóz po 1 K.

2) Pobory za oględziny zwierząt i mięsa bydła bitego ma pobierać Urząd gminny za kwitem t. j. po 2 K od 1 sztuki bydła rogatego i świni, po 1 K od 1 sztuki, cielęcia, owcy i kozy.

Za oględziny zwierząt bitych i mięsa po za godzinę urzędową o 1 K więcej od każdej bitej sztuki.

3) Urząd gminny będzie wypłacał lek. wet. wykonującemu oględziny w rzeźni przepisane przy punkcie 2. pobory za oględziny, miesięcznie za kwitem.

Skoro zaś oględziny będzie wykonywał oglądacz zwierząt upoważniony przez c. i k. Komendę obwodową, to Urząd gminny ma mu wypłacić połowę z pobranych opłat za oględziny, a resztę pieniędzy idzie na rzecz kasy gminnej.

C. i k. Komendant obwodowy

Emil Hofsass,

pułkownik, w. r.